

Független Községi Párt alakul Szegeden.

Községi pártalakulás a demokrácia, haladás és korszerű gazdasági program megvalósítására. — Az új községi párt a közeljövőben tartja alakuló gyűlését.

A községi választásokra való előkészületek egészen pontosan abban az irányban haladnak, ahogy azt a *Délmagyarország* minapi cikkében megjövendőlte. A cikk megjelenése után történtek mindenben megerősítik a prognózisunkat. Megkezdte szervezési munkáját az a frakció, mely a szegedi hecclap köré csoportosul s melynek az a célja, hogy a *nem szegediek Független Községi Pártját* megszervezze. Ez a csoport keresztény jelszavakkal akarja eltakarni céljait és törekvéseit. Megkezdődött a szegedi Ripka-párt szervezkedése is, egyelőre az a kétséges sikerrel, hogy az új pártnak »sikerül megnyernie« Fajka Lajos dr. támogatását. Azok, akik ebben a pártban kerestek elhelyezkedést, aggodalommal látják ezt a »siker«-t, mely a polgárság komoly s vezetésre hivatott rétegét aligha fogja az új pártba való belépésre csábítani. A szociáldemokrata párt is megkezdte munkáját s hozzáfogott már egy komoly, minden városi problémát átfogó közigazgatási program kidolgozásához.

De megmozdult a polgárságnak az a nagy tömege is, mely elvi és dogmatikus ellenfele annak a politikai módszernek, mely a keresztény jelszavakkal való visszaélés s a türelmetlenség szítása szinte az egyetlen politikai eszköze s amely az országos politika szempontjait nemcsak látszatra akarja a községi politikából kiküszöbölni. Csak rövid idő kérdése már, hogy mikor alakul meg Szegeden a *Független Községi Párt*.

A *Független Községi Párt* kerete fogja magában egyesíteni mindazokat a szegedi polgárokat,

akik meggyőződéses hivei a demokratikus haladásnak,

akik ki akarják zárni a városi politikából mindazt az ellentétet, amit az országos politika teremtett a különböző valláshoz, foglalkozási ághoz, osztályhoz és élethivatáshoz tartozók között,

akik Kossuth Lajos és Deák Ferenc nemes magyar szabadelvűségének patinás tradícióit kívánják megvalósítani a városi közélet minden megnyilatkozásában,

akik a városi tanács törvényeken és szabályrendeleteken túlnőtt hatáskörét a szabad polgárok szabad akaratával akarják helyettesíteni,

akik vissza akarják szerezni a városi polgárság számára az adminisztráció által kiárjított polgári önrendelkezési jogot,

akik a város háztartásában meg akarják valószínűsíteni a *takarékosság és puritánizmus* követelményeit s véget akarnak vetni annak a rendszernek, mely reprezentációs és személyi kiadások fedezetére használta fel a polgárságtól kisajtott adófilléreket,

akik új alapokra akarják fektetni a városi közhatalmát s meg akarják reformálni a községi adópolitika mai rendszerét, mely üldözi, bünteti a termelést és a munkát,

akik fenn akarván tartani a városi földek mai hasznosítási módjából mindazt, ami bevált, de fokozni akarják egyfelől a városi földek szolgáltatott jövedelmét, másfelől szorosabb kötelekkel akarják a haszonbérletkötő kötni a földet,

akik városi üzemmel akarják tenni a *községi szükségleteket kielégítő vállalkozásokat*, de meg akarják szüntetni mindazt a városi üzemeket, melyek közszükségletek kielégítése nélkül okoznak konkurrenciát az iparosoknak és kereskedőknek,

akik nem abban látják a városi lakáspolitikai feladatát, hogy a vezető tisztviselők közpénzen palotákat építsenek maguknak kényelmes lakások céljára, hanem abban, hogy egészséges, emberi lakáshoz juttassák a lakás nélküli ezereket,

akik több munkát, több kenyeret, több egészséget, biztonságosabb békét, a gazdasági és szociális problémákhoz több érzéket és megértést akarnak,

akik csak rentábilis és indokolt kulturális, vagy szociális igényeket kielégítő alkotások létesítését tartják megengedettnek s akik az egyetemért hozott áldozatok fejében biztosítani akarják a szegedi polgárok gyermekeinek a szabad és zavartalan egyetemi oktatást,

akik nem a szegedi színház intézményes hanyatlásáért akarnak milliárdos áldozatokat hozni, de akik ki akarják venni részüket a magyar kultúra szolgálatában a városokra nehezedő kötelesekkel,

akik politikai pártállás, felekezeti tekintetek és foglalkozási ágakhoz való tartozás külön szempontjai nélkül vállalkoznak arra, hogy a városi közösség minden egyetemes érdekének szolgálatába szegődnek.

Ez természetesen nem program, ez a felsorolás csak mutatja azt a kereteket, melyek között a haladásnak, az önzetlen és puritán ügyintézésnek, a szabad polgárok szabad akaratán nyugvó önkormányzatnak minden meg-

A szerdai közgyűlésen meginterpellálják a polgármestert az egyetemi zavargások, a színházi tüntetések és a városházán történt terrorisztikus egyetemi igazoltatások miatt.

(A *Délmagyarország* munkatársától.) A szegedi egyetemen minden bizonnyal a kultuszminiszter erőltet, de kissé késői figyelemztetésének hatása alatt megszüntek a zavargások, elcsendesedtek a feltűzött kedélyek, helyreállt a tanulás és a munka rendje. A város közönsége azonban, amelynek nyugalma alaposan feldúlták az utóbbi napok zajos eseményei, nem tud a dolgok fölött olyan egyszerűen napirendre térni. Valahogy úgy érzik a szegediek, hogy

súlyos sérelem érte őket az egyetem tájékán,

olyan sérelem, amelyért még nem kaptak senkitől és sehonnan megfelelő elégtételt. Valószínűleg ez az érzés váltotta ki többekből is azt az elhatározást, hogy az egyetemi zavargások ügyét valamilyen formában szóvá teszik Szeged város törvényhatóságának novemberi közgyűlésén, amely szerdán délután ül össze.

A *Délmagyarország* munkatársa beszélt ebben az ügyben a törvényhatósági bizottság egyik igen komoly tagjával, akinek felszólalása mindig esemény a város parlamentjében. Ez a városatyja a következőket mondotta:

— Még nem érett meg bennem véglegesen az elhatározás, de a legnagyobb valószínűség szerint

valamilyen formában szóvá fogom tenni a szerdai közgyűlésen azokat a sorozatos botrányokat,

amelyek az utóbbi napokban annyira megzavarták ennek a városnak a nyugalma és annyira megsértették a város józanul gondolkozó polgárságát. Lehet, hogy a polgármesterhez intézek ebben az ügyben interpellációt. Ugy érzem ugyanis, hogy nem mehetünk el szó nélkül ezek mellett a legnagyobb foku hátlanságról tanuskodó jelenségek mellett. Nem tűrhetjük el szó nélkül, hogy a szegedi egyetem falai közül, amely falak nagyrésztben a szegedi polgárok keserves adófilléreiből épültek és épülnek fel,

az áldozatkész szegedi polgárok bármelyikének fiát, vagy leányát kidobják, kipofózzák azok, akik legnagyobb részben csak vendégjogot élveznek ebben a városban.

Akaratlanul is eszembe jut most az a beszéd, amelyet dr. Tóth Károly prorektor mondott az egyetem tanévnyitó diszkozyűlésén. A pro-

PATZAUER rumok, likőrök, palackhorok

győződéses hive találkozhatnak egymással.

Fényes sikerek, bátorító emlékek állnak azok mögött, akik az új községi párt életrehívását sürgetik. De az új párt nemcsak azokra számít, akik együtt harcoltak az elmúlt évek eredményes harcaiban, (kamarai választás, országgyűlési képviselő választás stb.) hanem mindenkire, aki nem jelszavakkal, hanem komoly, eredményes, hasznos munkával akarja szolgálni ezt a várost s ennek a városnak népét.

Annyira a közszükséglet teremtette meg ezt a programot, annyira a tömegek által átértett kívánságokat szóltatta meg a megalakulás előtt álló *Független Községi Párt*, hogy a szervezkedés első híre is rendkívüli sikert ért el, a polgárság minden rétegéből az érdeklődők száza jelentkeztek a szervezkedés önkéntes munkájának végzésére.

A *Független Községi Párt* már a legközelebbi jövőben kilép a nyilvánosság elé s megtartja alakuló gyűlését.

rektor ur ömélőssága egészen indulatosan, mérges asztalcsapások közben jelentette ki, hogy ha az egyetem hálás is a városnak az egyetemért hozott áldozatokért, de legyen hálás a város is az egyetemnek, amely nélkül nagyváros sohasem lehetett volna, mert csak az egyetem által kapcsolódhatik bele a nyugati kulturális közösségbe. Mi azonban, kulturálatlan szegedi kispolgárok, egészen másképpen képzeljük el azt a bizonyos nyugati kulturális közösséget, semmi esetre sem abban a formában, ahogyan azt az egyetem ifjúsága értelmezte legutóbb.

A kulturális közösségnek ebbe a formájába, amely a legsötétebb balkáni dívalokra emlékeztet, nem óhajtok belekapcsolódni.

Ezért a kulturális közösségért nem áldoznánk egyetlen fillért sem, mert a verekedéshez nem kell egyetemi képesítés, mert verekedni a tanoncok is tudnának, ha nem félnének a nyaklevesektől.

— Az egyetemi heccet betetétzte végül az a mód, ahogyan

a „bajársak“ kihallgatást verekedtek ki maguknak a város polgármesterénél.

Olvastam a polgármester nyilatkozatát és elismerem azt, hogy mindenkinek joga van négy szemközti kihallgatásra reflektálni, de erre egy kétszáz tagból álló küldöttségnek nem lehet joga. A színházban tüntető ifjak nem kívánhatják ezt a nyilvánosság megmentését, hiszen a tüntetést is a lehető legnagyobb nyilvánosság mellett hajtották végre. Az pedig, hogy a polgármester szeme előtt biztosí-

